

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Multotiens audivimus &c. Ad Episcopos Galliæ, de vitanda simonia in
receptione Monachorum aut sanctimonialium.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1204.

Laicos efficaciter inducatis, ut ad capescendas spirituales, & pariter temporales divitias ad præfactum Imperatorem accedant, qui ut verbis ejus utamur, cum sufficiat universis: quos ad eum Christianæ Religionis zelus adduxerit, singulos vult & potest, secundum status suos varietatemque natalium & angere divitiis, & honoribus ampliare, ut Constantinopolitano Imperio roborato, & in devotione Apostolicæ sedis ibidem Ecclesia stabilita idem Imperator ad expugnandas barbaras nationes, quæ terram in qua Deus Rex noster ante sæcula nostram dignatus est salutem operari, peccatis exigentibus detinent occupatam in manu forti & brachio extenso valeat properare, sperantes in Domino JESU CHRISTO, quod ipse qui per eum incepit mirabiliter operari, opus inceptum ad laudem & gloriam nominis mirabiliter consummabit.

III.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 795.

Ad priorem de Charitate, approbat consuetudinem orandi pro malefactoribus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis priori & conventui de Charitate, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

SI justa filii hominum judicarent, & animadverterent diligenter impensam sibi gratiam Redemptoris, qui pro nobis tradidit semetipsum, usque ad mortem factus obediens, ut nos de inimici faucibus liberaret, sanctam Ecclesiam, sponfam ejus, quam ipse proprio sanguine dedicavit, & in ea famulantes studerent propensius honorare, atque à læsione ipsorum suas retraherent penitus voluntates. Verum quod dolentes referimus; tanta est peccatis exigentibus, nunc malitia hominum super terram, & in tantum excrevit audacia malignantium, quod non solum ad res Ecclesiasticas avidas manus extendunt, & pro suo diripiunt arbitrio voluntatis, immò etiam ecclesias & possessiones earum quasi signum ad sagittam ponentes, viros religiosos odio execrabili prosequuntur, sanctum eorum otium nequiter perturbantes. Et quoniam hujusmodi homines, licet censeantur nominis christiani, à CHRISTI tamen operibus sunt alieni, lætantes cum male fecerint, & in rebus pessimis exultantes, & admoniti sæpius, à sua nolunt desistere pravitare, nolentes intelligere ut bene agant; sed iniquitatem in suis cubilibus meditantur, cum malefactoribus ipsis, sicut vestra relatione didicimus, per vos resistere non possitis; mos in vestra Ecclesia inolevit, ut cum aliquis malefactor res monasterii vestri occupat per violentiam, vel diripit per rapinam, & monitus vobis satisfacere non procurat, vos in missarum solemnibus, cum Patri Filius pro mundi reatibus immolatur, Ecclesiæ pavimento prosternitis, & pro persequentibus exoratis; oculos levantes ad Dominum, & humiliter supplicantes, ut vestri misereri dignetur, qui prope est invocantibus ipsum in veritate, timentium se peragit voluntates, & orationes exaudit eorum, faciens eos salvos. Cum igitur orare pro persequentibus non solum præcepto, verum etiam exemplo Dominico instruiamur, nos præmissam consuetudinem piam esse credentes, præsentium vobis auctoritate concedimus, quatenus eam minimè deseratis, sed ipsam humiliter ac devotè servetis: ita quod orationibus vestris à malo revocentur iniqui, vosque optatâ pace fruamini ac quiete.

Datum Lateranis 11. Idus Aprilis, Pon-

tificatus nostri, anno VII.

Ad Episcopos Galliarum, de vitanda simonia in receptione Monachorum aut sanctimonialium.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis in Regno Franciæ constitutis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

MULTOTIENS audivimus & à multis quod in quibusdam Monachorum monialium & aliorum religiosorum Monasteriis per vestras dioceses constitutis consuetudo damnabilis, immò damnatus & damnandus abusus usque adeò inolevit, ut penè penitus nulla persona recipiatur in ipsis absque labe simoniacæ pravitatis. Ne igitur clamorem totiens iteratum videamur, quod absit, simulando fovere, universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus atque præcipimus, quatenus semel in anno hujusmodi monasteria singuli per vestras dioceses visitantes, sub anathematis interminatione veteris, ne qua persona de cætero recipiatur in eis per hujusmodi pravitatem, semper in vestris synodis denunciantes hoc ipsum, & circa eas quas sic receptas invenietis auctoritate Apostolica, sublato appellationis obstaculo, statuat quod saluti & honestati videritis expedire. Datum Lateranis xv. Kal. Maii, Pontificatus nostri, anno XIII.

Joannem Anglorum Regem, qui Regnum Angliæ Romanæ Ecclesiæ donaverat in Apostolicam protectionem admittit: Anno 1214. Legitur hic Regium Diploma Joannis, quamvis Mathæus Paris, ut testatur Dacherius aliud Diploma ad annum 1213. referat.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Joanni illustri Anglorum Regi, ejusque de sua uxore liberis heredibus in perpetuum.

REX Regum, & Dominus dominantium Jesus Christus Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, ita Regnum & Sacerdotium in Ecclesia stabilivit, ut sacerdotale sit Regnum & sacerdotium sit regale, sicut in Epistola Petrus & Moyses in lege testantur; unum præficiens universis, quem suum in terris Vicarium ordinavit; ut sicut ei flectitur omne genu cœlestium; terrestrium, & etiam inferorum, ita illi omnes obediant & intendant, ut sit unum ovile & unus Pastor. Hunc itaque Reges sæculi propter Deum adeò venerantur, ut non reputent se ritè regnare, nisi studeant ei devotè servire. Quod tu, fili charissime, prudenter attendens, illo misericorditer inspirante in cuius manu sunt corda Regum, & quo voluerit vertit illa, te ipsum, & Regna tua etiam temporaliter ei subicere decrevistis, cui noveras spiritualiter esse subiecta; ut in unam Vicarii Christi personam, quasi corpus & anima, Regnum & sacerdotium uniantur ad magnum utriusque commodum & augmentum. Ille utique hoc dignatus est operari, qui cum sit alpha & omega, finem retulit ad principium, & principium protulit ad finem, ut ille Provinciæ, quæ olim sacrosanctam Ecclesiam Romanam propriam in spiritualibus habuere magistram, nunc etiam in

ANNO
1210.IV.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
Col. 817.V.
Ex Dacher.
T. III. Spic.
pag. 578.